

ИСКАНДАРНОМА

Алишер НАВОИЙ

Искандарнома

*Mир Махдум ибн Шоҳюнус томонидан Алишер Навоий
“Хамса”сининг “Насри Хамсаи беназир” номи билан амалга
оширилган насрый табдилидан*

Нашрга тайёрловчи:
Озода Тожибоева

**Тошкент
“MUMTOZ SO‘Z”
2013**

УДК: 821.521.133

КБК 83.3(5Ў)

XIX аср охри ХХ аср бошларида ўлкамизда фаолият юритган тошибосма матбаалар мумтоз адабиётимиз, айниқса, Алишер Навоий ижодини ҳалқ орасига янада кенгроқ тарғиб қилиб, оммалаштиришида муҳим босқичлардан бири бўлди. Ноширлар Ҳазрат Навоий асарларини нашр этиш билан биргаликда, уларни оммалаштиришида қизиқарли ва қулай усуllibардан ҳам фойдаланишиди. Тошкентлик ношир Мир Махдум ибн Шоҳюнус “Ҳамса” достонларини содда, ҳалқона услубда насрый баёни орқали ўзбек китобхонларига тақдим этган.

Илк бора кенг жамоатчилик эътиборига ҳавола қилинаётган мазкур асар Ҳазрат Навоий ижодини ўрганишида кенг китобхонларга ёрдам беради деган умиддамиз.

Нашрга тайёрловчи:

Озода Тожибоева

Масъул мухаррир:

Ҳамидjon Ҳомидий

филология фанлари доктори, профессор

Тақризчи:

Бобохон Қосимхонов

филология фанлари номзоди, доцент

ISBN 978-9943-398-91-4

©Алишер Навоий, 2013
©“MUMTOZ SO’Z”, 2013

“НАСРИ ҲАМСАИ БЕНАЗИР” АСАРИ ҲАҚИДА

Ўзбек халқининг қадимий маънавий анъаналаридан бири бўлган қиссаҳонлик маҳфилларида достонлар, жангнома, ишқий-саргузашт асарлар бир киши томонидан ўқилиб, кўпчилик томонидан тинглангани маълум. Навоийхонлик давраларида ҳам “Ҳамса” достонлари ўқилиб, алоҳида уламолар томонидан шарҳлаб борилган. Достонларнинг туб моҳиятини оддий ҳалқ оммасига соддароқ ҳолатда етказиш учун мисралар замиридаги яширин маъноларни изоҳлаш, тушунтиришлар натижасида XVIII-XIX асрларга келиб, Алишер Навоий “Ҳамса”си таркибиға кирган достонларни қайта яратиш ёки ҳалқ қиссалари услубидаги насррий нусхаларини ижод қилиш анъанаси вужудга келди. Натижада ҳалқ оғзаки ижоди ва ёзма адабиётда уларнинг турли намуналари яратилди. Адиблар Умар Боқий, Маҳзун амалга оширган Навоий достонларининг қисса ҳолидаги варианtlари ҳалқ орасида жуда машҳур бўлган. Ўзбекистонда тошбосма матбаалар фаолият юрита бошлиши билан бу каби насррий табдиллар кўплаб нусхада нашр этилиб, ҳалқ орасига кенгроқ тарқалди. Яратилган насррий табдиллар “Ҳамса” достонларининг айнан изоҳловчи табдили эмас, балки адибларнинг достонга писбитан ижодий ёндашишлари меҳнати маҳсули эди. Ушбу ҳолатларни инобатга олиб тошкентлик ношир Мир Маҳдум ибн Шоҳдунус эндилиқда турли сюжетлар доирасидаги эркин насррий табдилларини эмас, Навоийнинг ҳар бир сўзини изоҳлаб, шарҳлаб оддий китобхонлар оммасининг ҳам чуқурроқ тушунишларига ёрдам берадиган насррий баёнлар яратиш лозимлигини англаб етади. Ва илк бора “Ҳамса” достонларидан “Фарҳод ва Ширин”, “Лайли ва Мажнун”, “Сибъай сайёр”, “Садди Искандарий”нинг байтма-байт, миннери-мири шарҳидан иборат изоҳловчи баёнларини яратишга приводи.

“Насри Ҳамсани беназир” ва унинг муаллифи ҳақидаги маълумотлар жуди хим кам бўлиб, асар номи илк бора Фитратнинг “Фарҳод ва Ширин” достони тўғрисида¹ номли мақолосасида учрайди. Бу мисъумотни бир неча адабиётшунослар ўз тадқикотларида көрсатиб ўнингни. Фитрат мақолада Навоий достонини юкори

¹ Фитрат А. “Фарҳод ва Ширин” достони тўғрисида // Алланга. 1930. № 1-2. Қайта нашри: Ташкент, 1998. – И. Файзуллаев, Г. Маликович, 2000. – Б. 131-132.